

[Mette Madsen]

at nu var tiden inde til at kalde på vore allierede. Jeg er fuldstændig enig i, hvad ministeren har sagt om disse krigslignende situationer. At jeg er enig med ministeren, ligger jo også i, at jeg allerede i mit første indlæg godkendte ministerens redegørelse.

Hr. Bilgrav-Nielsen sagde noget i retning af, at ved at vi har depoter her i landet, så er vor suverænitet i fare. Jeg må altså sige til hr. Bilgrav-Nielsen, at det er lige omvendt: vor suverænitet er i fare, hvis vi afslår at modtage forstærkninger fra vore allierede, når vi trænger til dem, og afslår at have de depoter her i landet, som er nødvendige for dem, når de kommer og skal hjælpe os.

Gert Petersen (SF):

Jeg vil koncentrere mig om forsvarsministeren. Jeg blev ikke helt klar over, om forsvarsministeren rent ud sagde, at amfibiestyrken ikke er en angrebsstyrke. Han sagde, at alle soldater jo kan bruges til angreb, men at denne styrke skal spille en forsvarsrolle. Det siger alle, jeg var lige ved at sige generaler og formodentlig også forsvarsministre og krigsministre; det siger de ogsåovre i Rusland. Uanset hvad de har af tanks og hvad de har af amfibiestyrker, skal de kun spille en forsvarsrolle. Men sagen er altså bare den, at amfibiestyrker af den type, der er tale om her, den amerikanske amfibiestyrke på ca. 40.000 mand, udstyret med store landsætningsskibe og landsætningsbåde, udstyret med tanks osv., er en ganske stærk angrebsstyrke og er først og fremmest baseret på og har til formål at gennemføre angreb.

I Sackheimrapporten, der kom i 1980, bestilt af det amerikanske marinekorps, siges for øvrigt, at Danmark »er strategisk placeret til at støtte NATO-angreb på russiske skibsværfter i Østersøen«. Mere refererende kan jeg oplyse, at det i Sackheimrapporten blev sagt, at marinekorpsets rolle skal ses inden for rammerne af den totale amerikanske strategi. Og nu, og det er noget nyt, skal der altså i givet fald placeres et marinekorps på 40.000 mand her i nordregionen, og det fremgår af forsvarsministerens tale, at der oven i købet holdes et tilsvarende amfibiekorps i reserve.

Forsvarsministeren sagde, at det da var rigtigt, hvad jeg har sagt om disse fly, nemlig at de kan udstyres med atomvåben, det er

der mange fly der kan, og det kan vores F-16 også, men det sker bare ikke. Ja men det er altså ikke os, der har herredømmet over de amerikanske fly, så derfor bliver spørgsmålet: vil vi acceptere, at de er udstyrede med atomvåben, når de kommer hertil? Der er forsvarsministeren kommet med nogle betragtninger, som lød interessante, men som ikke beroliger mig ret meget, for den danske atomvåbenpolitik er ikke helt, som forsvarsministeren har givet udtryk for, men er, at Danmark ikke under de nuværende omstændigheder vil acceptere atomvåben. Altså: hvis omstændighederne ændres – det behøver ikke være krig, det kan være en af disse brændbare situationer, som forsvarsministeren taler om – så kan man i givet fald godt acceptere disse fly udstyrede med atomvåben.

Så var der endelig hovedproblemet, og det er spørgsmålet om, hvornår sådanne forstærkninger kan fores frem. Derom vil jeg sige, at selv om forsvarsministeren ikke på noget tidspunkt var helt klar, så synes jeg, forsvarsministeren var klar nok til, at man kunne forstå, at den hidtidige danske holdning er ændret. Når forsvarsministeren kritiserer det radikale venstre for at fastholde, at man først ved et krigsudbrud kan modtage udenlandske styrker, fordi det vil betyde, at vi så ikke får forstærkningerne, så har forsvarsministeren dermed tilkendegivet, at det, som var det danske standpunkt i 1960 og i 1973, nu er opgivet. Forstærkninger skal kunne tilføres, også selv om der ikke foreligger en krigssituation.

Forsvarsministeren har to argumenter. Det første er, at det er blevet sværere at overføre sådanne forstærkninger. Det er jo noget, der diskuteres. Chefen for USAs Atlanterhavsflåde, admiral Train, udtalte til det norske Aftenposten den 20. september 1980, at USA »garanterer er i stand til at bringe militære forstærkninger frem til Norge i en krigstid«. Det var et noget andet synspunkt. Men det er altså kun USAs Atlanterhavschef, der siger det. Han har måske ikke forstand på det.

Det andet argument fra forsvarsministerens side er, at der kunne foreligge en krigslignende situation. »Det brænder i Europa«, fik vi at vide; det var definitionen på den krigslignende situation. Jeg synes, det er en mærkværdig definition. Hvor meget brand skal der til? Hvor skal det brænde? Hvorfor